

"OPIS"

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025



TOTO ROZHODNUTÍ MĚLY PŘÁVNÍ

MOCI dne 18.2.2008

Český telekomunikační úřad

Odbor regulace sítí a služeb elektronických komunikací

Dne 28.2.08

Praha . ledna 2008

Čj. 33 661/2005-610/XIV. vyř.



Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydává podle § 84, § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v řízení zahájeném dne 5. září 2005 podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci odmítnutí služby kolokace dle Rámcové smlouvy o kolokaci uzavřené dne 5. 12. 2003 mezi společnostmi Telenor Networks, s.r.o. a ČESKÝ TELECOM, a.s. s účastníky řízení společnostmi GTS NOVERA a.s. (do 13. února 2006 Telenor Networks, s.r.o., do 30. června 2006 GTS Novera Tel, s.r.o.), IČ: 61058904, se sídlem Přemyslovská 2845/43, Praha 3 (dále jen „navrhovatel“), a Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (do 30. června 2006 ČESKÝ TELECOM, a.s.), IČ 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4 (dále jen „odpůrce“), toto

rozhodnutí:

- I. Návrh navrhovatele, aby správní orgán rozhodnutím uložil odpůrci povinnost poskytnout navrhovateli v rámci služby kolokace volnou kapacitu na hlavním rozvodu v lokalitách Praha – Horní Počernice, Praha – Husova, Praha – Malostranské nám., Praha – Školská, Praha – Dlouhá (Benediktská ul.) a Brno – Barvičova, se v souladu s § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Na základě podání navrhovatele, které správní orgán obdržel dne 5. září 2005, bylo téhož dne zahájeno správní řízení ve věci odmítnutí služby kolokace dle Rámcové smlouvy o kolokaci uzavřené dne 5. 12. 2003 mezi navrhovatelem a odpůrcem.

Navrhovatel v prvním projednání uvedl, že jedním z komponentů služby kolokace, bez kterých nelze poskytovat služby zpřístupnění metalického účastnického vedení, je to, že odpůrce poskytne navrhovateli pásky na ústřednové straně svého hlavního rozvodu. Tyto pásky slouží pro ukončení spojovacího kabelu. Zmíněný spojovací kabel spojuje pásky na ústřednové straně hlavního rozvodu, které odpůrce přidělí navrhovateli, s předávacím rozvodem navrhovatele. Pásky na hlavním rozvodu jsou ve vlastnictví odpůrce. Z podepsané rámcové smlouvy o kolokaci nevyplývá, že by odpůrce měl mít právo na odmítnutí služby kolokace – v tomto případě právo odmítnout poskytovat pásky na hlavním rozvodu. Dále zdůraznil, že ani po podpisu rámcové smlouvy o kolokaci odpůrce nepředal navrhovateli žádné informace o tom, že bude odmítat poskytovat služby kolokace s odkazem na nedostatek kapacity pro pásky na hlavním rozvodu. Podle navrhovatele je odpůrce

povinen rozšířit hlavní rozvod tak, aby mohla být služba kolokace poskytnuta. Proto navrhovatel v tomto duchu požádal správní orgán o rozhodnutí s uložení povinnosti umožnění kolokace na předemných lokalitách.

Odpůrce naopak uvedl, že pokud nedisponuje příslušným prostorem, kapacitou, není vlastníkem takového prostoru, kapacity, není povinen je budovat, aby uspokojil zájem jiného operátora. Zpřístupnit je možné pouze existující vedení, stejně jako sdílet je možné pouze existující prostor. Rozvojové rezervy, které si odpůrce vyhrazuje, jsou podle tohoto vyjádření oprávněné v rámci plánování aktivit. Dále odpůrce uvedl, že vyhovění požadavku navrhovatele by v zájmu nediskriminace znamenalo rozšířit kapacitu hlavních rozvodů řádově o stovky procent, což by pro odpůrce znamenalo obrovské náklady a neúměrné podnikatelské riziko. Takový požadavek navíc jde nad rámec zákona o elektronických komunikacích. Názor navrhovatele, že uvolněná kapacita hlavního rozvodu jako důsledek úbytku účastníků je využitelná pro řešení sporu, odpůrce označil za nepřesný a zavádějící. Kapacitu ústředny nelze operativně měnit podle jejího okamžitého využití.

Dne 24. listopadu 2005 se konalo na sporných lokalitách v Praze a 29. listopadu 2005 na lokalitě v Brně ohledání na místě. Podrobné výsledky ohledání a fotodokumentace jsou součástí příslušných protokolů.

Dne 8. prosince 2005 proběhlo ústní jednání v budově Českého telekomunikačního úřadu. Z tohoto jednání vyplynulo, že navrhovatel považuje přerazování rozvodů za technicky možný a finančně únosný postup. Dále požádal o vyjádření odpůrce, ve kterém by bylo uvedeno podrobné technické zdůvodnění zamítavého stanoviska ke kolokaci. Na základě předloženého materiálu nebylo možné podle navrhovatele zhodnotit stav a vývoj ústředny na lokalitě v Brně, proto byla vyjádřena potřeba nového podrobnějšího ohledání na místě. Odpůrce byl toho názoru, že není povinen Úřadu oznamovat zamítnutí kolokace. Dále uvedl, že navrhovatele odmítnutím kolokace nepoškodil, s navrženým novým ohledáním v Brně souhlasil.

Odpůrce uvedl, že mu provozní a rozvojové rezervy umožňují primárně reagovat na provozní stavy či implementaci nových technologií vyžadující přepojování zákazníků, jimž jsou služby poskytovány. Navrhovatel konstatoval, že Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2887/2000 ze dne 18. prosince 2000 o zpřístupnění účastnického vedení (dále jen „Nařízení“) odmítnutí kolokace neumožňuje a že povinný operátor má povinnost kolokace za všech okolností.

S takovým výkladem Nařízení odpůrce nesouhlasil. Podle odpůrce povinnost zpřístupnění metalického účastnického vedení a s tím spojená povinnost umožnit kolokaci představuje zásah do vlastnického práva povinného operátora. Jakýkoli takový zásah je z hlediska ústavně právního možný jen za předem definovaných podmínek a v zákonem dovoleném rozsahu. Optimalizování hlavního rozvodu je podle odpůrce technicky realizovatelné pouze po technologických celcích ústreden, tzv. účastnických blocích. Každý takovýto účastnický blok je konstrukčně dimenzován na přenesení určitého množství provozu. Při překročení maximálního provozního zatížení účastnického bloku dochází k omezení provozu účastníků, což však volajícího účastníka přímo či nepřímo nutí k opakovanému volání. Odpůrce tedy nesouhlasil s názorem navrhovatele, že se snižujícím se počtem účastníků v síti odpůrce, připojených na jednotlivé ústředny, je možné obdobně snižovat i množství účastnických bloků. V další části dopisu se odpůrce vyjádřil k situaci na jednotlivých lokalitách.

Odpůrce konstatoval, že musí být schopen efektivně realizovat žádosti zákazníků o poskytnutí hlasové služby – tzn. zajistit v rámci svých plánovacích procesů efektivní dimenzování spojovací sítě. Nelze argumentovat, že zpřístupnění místní smyčky vyloučí takovéto objednávky. Proto má interními předpisy odpovídající postupy stanoveny.

Konkrétně jde o interní směrnici POS 19-2003 zabývající se dimenzováním provozních rezerv v síti.

Dne 3. ledna 2006 se konalo na sporné lokalitě v Brně opakované ohledání na místě. Konkrétní výsledky ohledání a fotodokumentace jsou součástí příslušného protokolu.

Navrhovatel dále uvedl, že odpůrce v žádném z případů, kdy byla odmítnuta služba kolokace, nepředložil doklad o tom, že k datu podrobného místního šetření již probíhala na dané lokalitě investiční akce. Odpůrce si podle něj rezervoval pásky na hlavním rozvodu nikoliv pouze pro provozní účely, ale též pro své budoucí investiční akce, což navrhovatele diskriminovalo. Rozhodujícím faktem je to, zda je žádost o kolokaci technicky realizovatelná. Proto měl podle názoru navrhovatele odpůrce pro každou lokalitu zdůvodnit technickou nemožnost realizace požadavku navrhovatele, což neučinil. Nově získaný prostor by také podle navrhovatele mohl odpůrce využít pro jiné své služby, resp. pro služby kolokace jiných zájemců. Navrhovatel uvedl, že podle jeho názoru bylo prokázáno, že u všech lokalit lze provést optimalizaci hlavního rozvodu přerazňováním rozvodů. Na většině lokalit pak lze využít i volné pozice na svislé části hlavního rozvodu. I když se tato část rozvodu k danému připojení dosud nevyužívá, je to technicky možné. Odpůrce dále odmítl žádosti o služby kolokace ještě za účinnosti zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, z něhož plynula povinnost oznámit takové odmítnutí Českému telekomunikačnímu úřadu, přičemž této povinnosti odpůrce nedostál.

Odpůrce však nesouhlasil s tvrzením navrhovatele, že prokázaný nedostatek volných pásek na hlavním rozvodu a prokázaná nemožnost rozšíření hlavního rozvodu nebyla oprávněným důvodem k odmítnutí žádosti o poskytnutí kolokace. Dále kapacita ústředny je dána projektem, korekce kapacity se provádí přidáním či odebráním účastnických karet, nikoliv úpravou systémové účastnické kabeláže. Proto odpůrce odmítl možnost získání volných pozic přerazňováním, tj. snížením kapacity ústředny. Stejně tak odpůrce odmítl nestandardní úpravy hlavního rozvodu, např. dělením konstrukčních a technologických celků. Případnou optimalizaci lze provádět pouze po účastnických blocích. Používané pásky pro vykabelování účastnických bloků jsou celistvé a nelze je dělit na menší části. Svislá strana hlavního rozvodu pak není mechanicky uzpůsobena k ranžirování mezi jednotlivými svislicemi.

Na základě provedeného dokazování a po posouzení věci vydal správní orgán I. stupně dne 8. března 2006 rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele zamítl.

* * *

Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo napadeno rozkladem navrhovatele, doručeným dne 24. března 2006, dle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu v zákonné lhůtě pro podání rozkladu. V rozkladu navrhovatel poukazuje na fakt, že správní orgán rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a na základě nesprávného právního posouzení věci. V odůvodnění pak podle něj správní orgán pouze cituje vyjádření stran sporu a nezohledňuje provedené důkazy. Podle názoru navrhovatele správní orgán nesprávně interpretoval zákaz diskriminace i požadavek na umožnění hospodářské soutěže. Neposkytnutí kolokace znamená vyloučení konkurence a tedy diskriminaci alternativních poskytovatelů. Dále navrhovatel tvrdí, že odpůrce porušuje i princip transparence, protože nesdělil informaci, jakým způsobem jsou stanoveny rezervy a jaké výše tyto rezervy dosahují.

V souladu s § 56 správního řádu správní orgán vyzval dne 29. března 2006 odpůrce o obsahu podaného rozkladu a současně ho vyzval, aby se k rozkladu vyjádřil.

Na základě rozkladu navrhovatele Rada Českého telekomunikačního úřadu podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích a podle ustanovení § 61 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k doplnění řízení, novému projednání a rozhodnutí, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Správní orgán I. stupně dnem 27. července 2006 zahájil nové projednání předmětné záležitosti.

* * *

V reakci na zahájení nového projednání věci odpůrce sdělil, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech. Zejména odkazuje na své vyjádření ze dne 20. prosince 2005, ve kterém podrobně analyzuje situaci v jednotlivých lokalitách. Ke změně došlo pouze v lokalitě Praha – Pštrossova, kde byl hlavní rozvod rozšířen, kolokační kapacita zvětšena a navrhovateli vyhověno. Jinak podle odpůrce byl stav dostatečně zjištěn a posouzen a prostor pro nalezení nových a rozhodných faktů již není. Požaduje tedy, aby návrh navrhovatele byl opětovně zamítnut.

V druhém projednání správní orgán vzal v potaz vyjádření obou stran sporu, vypustil lokalitu Praha – Pštrossova, kde byl spor vyřešen, a rozšířil závěry plynoucí z ohledání na místě. Dále doplnil argumentaci o příslušné části interní směrnice odpůrce a odkaz na analýzu relevantního trhu „Velkoobchodní plný přístup k účastnickému kovovému vedení nebo sdílený přístup k účastnickému kovovému vedení nebo úseku účastnického kovového vedení sítě pro účely poskytování služeb elektronických komunikací“.

Na základě provedeného dokazování a po posouzení věci vydal správní orgán I. stupně dne 22. prosince 2006 rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele zamítl.

* * *

Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo napadeno rozkladem navrhovatele, doručeným dne 10. ledna 2007, dle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu v zákonné lhůtě pro podání rozkladu. V rozkladu navrhovatel poukazuje na fakt, že napadený výrok rozhodnutí je nesprávný, je v rozporu s právními předpisy a nerespektuje závěry správního orgánu II. stupně. Podle mínění navrhovatele správní orgán I. stupně pochybil v právním výkladu Nařízení i zákona o elektronických komunikacích, rovněž pochybil při posouzení relevance a právní závaznosti Směrnice a taktéž při jejím věcném výkladu. Správní orgán I. stupně uvádí, že Nařízení váže povinnost zpřístupnění na některé podmínky. Dovojuje pak, že „rozumnost“ je klíčovým předpokladem pro poskytnutí zpřístupnění. Navrhovatel v této souvislosti cituje Článek 3 odstavec 2 zmiňovaného Nařízení, podle kterého lze odmítnout pouze na základě objektivních kritérií týkajících se technické proveditelnosti nebo nezbytnosti zachovat integritu sítě. Citovaný článek však komplexně upravuje nikoliv podmínky, kdy je možné vyhovět žádosti o zpřístupnění, ale naopak naprosto exaktně stanoví za jakých podmínek lze výjimečně žádost odmítnout. Tyto podmínky jsou uvedeny taxativně a jsou jimi jednak „nezbytnost zachovat integritu sítě“ a jednak „technická proveditelnost“, přičemž při jejich posuzování se bere v úvahu pouze objektivní stav. Článek dále stanoví zásadu nediskriminace při poskytování zpřístupnění. Když správní orgán konstatuje, že službu nelze poskytnout žádným jiným subjektům, tak opomíjí fakt, že odpůrce si sám sobě službu poskytnout může. Směrnice POS 19-2003 pak je interním dokumentem odpůrce, který je zcela v jeho dispozici a který může odpůrce libovolně měnit. Navrhovatel se domnívá, že rezerva, kterou si odpůrce vyčlenil pro poskytování svých vlastních budoucích služeb, představuje diskriminaci oprávněných podnikatelů. Ti by aktuálně mohli v dané lokalitě nabízet služby, ale jsou odmítnuti proto, aby byla zachována rezerva právě pro služby odpůrce. Proto navrhovatel navrhl, aby Rada Českého telekomunikačního úřadu napadené rozhodnutí v rozkladovém řízení zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně

k novému projednání a rozhodnutí, anebo aby napadené rozhodnutí nahradila rozhodnutím novým, kterým v celém rozsahu vyhoví návrhu navrhovatele.

V souladu s § 56 správního řádu správní orgán vyrozuměl dne 12. ledna 2007 odpůrce o obsahu podaného rozkladu a současně ho vyzval, aby se k rozkladu vyjádřil. Ten ve své odpovědi zopakoval své výše uvedené názory a argumenty.

Na základě rozkladu navrhovatele Rada Českého telekomunikačního úřadu podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích a podle ustanovení § 61 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k doplnění řízení, novému projednání a rozhodnutí, a to z důvodu nedostatečného odůvodnění úvahy správního orgánu, proč požadovaný přístup není technicky realizovatelný. Napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné, neboť sice rekapituluje výsledky provedených šetření, ale neuvádí vazbu na konkrétní skutkové okolnosti a zejména pak předpokládanou změnu situace, a to i v horizontu krátkodobém. Správní orgán I. stupně dnem 10. května 2007 zahájil nové projednání předmětné záležitosti.

V reakci na zahájení nového projednání věci odpůrce sdělil, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech. Zejména opakuje, že v lokalitě Praha – Pštrossova byla kapacita hlavního rozvodu rozšířena a kolokace poskytnuta. Správní orgán I. stupně podle odpůrce dostatečně zjistil a posoudil skutkový stav věci a důkazy zohlednil a rozhodnutí zdůvodnil. Požaduje tedy, aby návrh navrhovatele byl opětovně zamítnut.

Navrhovatel naopak uvádí, že rezervy odpůrce definuje pouze ve svém interním dokumentu bez náležitého zdůvodnění jejich úměrnosti a nezbytnosti. Přitom ani ona interní směrnice nezakrývá, že větší část rezerv je určena jako rezerva pro podnikání odpůrce a menší část může sloužit mimo jiné jako rezerva pro případ obnovy spojovacích systémů. I přes vyčerpání těchto rezerv v některých lokalitách však zjevně nedochází k přerušení provozu ani k ohrožení integrity sítě. Navíc rezerva vyčleněná pro poskytování služeb odpůrce by stejně mohla a měla sloužit i pro poskytování služeb ostatních společností. Proto navrhl uložit odpůrci poskytnout volné kapacity hlavních rozvodů k provozování služeb navrhovatele.

* * *

Z uvedených podkladů a na základě zjištění správního orgánu lze konstatovat toto:

Účastníci řízení mají mezi sebou uzavřenou Rámcovou smlouvu o kolokaci. Tato smlouva v Příloze 1 řeší problematiku služby fyzická kolokace. Mimo jiné se v ní stanoví: „Odpůrce poskytne nájemci pásky na ústřednové straně hlavního rozvodu pro ukončení vnitřního spojovacího kabelu“, přičemž ústřednovou stranou je jednoznačně vodorovná část hlavního rozvodu. Tento fakt plyne z fyzického uspořádání jednotlivých prvků kolokačního vybavení (hlavního rozvodu, spojovacího kabelu, předávacího rozvodu). Toto uspořádání je v rámcové smlouvě o kolokaci přímo zakotveno.

S odkazem na ohledání na místě, provedená v rámci prvního projednání, zjistil správní orgán následující:

V lokalitě Praha – Horní Počernice bylo na vodorovné části hlavního rozvodu volných 21 pozic, z čehož 16 pozic bylo podle vyjádření odpůrce již v době ohledání obsazeno v rámci probíhající investiční akce. Zbylé pozice jsou provozní rezervou odpůrce.

V lokalitě Praha – Husova nebyla v době ohledání volná žádná pozice. V místnosti, kde je umístěn hlavní rozvod, není možné rozšíření.

V lokalitě Praha – Malostranské nám. bylo v době ohledání 18 volných pozic, ty jsou součástí potřebných rezerv odpůrce. Rozšíření hlavního rozvodu není možné.

V lokalitě Praha – Školská bylo v době ohledání 22 volných pozic, ty jsou součástí potřebných rezerv odpůrce. Rozšíření hlavního rozvodu není možné.

V lokalitě Praha – Dlouhá (Benediktská ul.) bylo v době ohledání 16 volných pozic, ty jsou součástí potřebných rezerv odpůrce. Rozšíření hlavního rozvodu není možné.

Opakované ohledání v lokalitě Brno – Barvičova prokázalo 12 volných pozic, ty jsou součástí potřebných rezerv odpůrce. Rozšíření hlavního rozvodu není možné.

Tyto skutečnosti i v novém projednání považuje správní orgán za určující, neboť je žádná ze stran sporu nerozporovala.

Český telekomunikační úřad v průběhu měsíců srpna a září 2007 provedl v uvedených lokalitách státní kontrolu s následujícími výsledky:

V lokalitě Praha – Horní Počernice bylo na vodorovné části hlavního rozvodu volných 5 pozic, na svislé části hlavního rozvodu 4 pozice.

V lokalitě Praha – Husova nebyla volná žádná pozice.

V lokalitě Praha – Malostranské nám. bylo na vodorovné části hlavního rozvodu volných 10 pozic, na svislé části hlavního rozvodu 3 pozice.

V lokalitě Praha – Školská bylo na vodorovné části hlavního rozvodu volných 6 pozic, na svislé části hlavního rozvodu 0 pozic.

V lokalitě Praha – Dlouhá (Benediktská ul.) bylo na vodorovné části hlavního rozvodu volných 12 pozic, na svislé části hlavního rozvodu 15 pozic.

V lokalitě Brno – Barvičova bylo na vodorovné části hlavního rozvodu volných 9 pozic, na svislé části hlavního rozvodu 59 pozic.

Dále z kontroly vyplynulo, že obsazenost propojovacích kabelů v lokalitě Praha – Školská je 22 %, v lokalitě Praha – Malostranské nám. 85 %, v lokalitě Praha – Dlouhá (Benediktská ul.) 45 %, v lokalitě Praha – Husova není realizováno, v lokalitě Praha – Horní Počernice není realizováno. Propojovací kabel je však pouze jedním z prvků kolokačního uspořádání, jak vyplývá z technického popisu a příslušných nákresů. Kapacitu celé soustavy je třeba posuzovat komplexně. Dílčí výsledky kontroly, týkající se těchto lokalit, jsou součástí spisu a obě strany sporu se s nimi seznámily.

Odpůrci je v rozhodnutí REM/11/04.2006-4 uložena povinnost umožnit přístup k specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům podle § 84 zákona o elektronických komunikacích pro účel zpřístupnění účastnického kovového vedení podle § 85 zákona o elektronických komunikacích, a to mj. vyhovět přiměřeným požadavkům jiného podnikatele na využívání a přístup k svým specifickým síťovým prvkům a k svým přiřazeným prostředkům, dále povinnost nediskriminace podle § 81 zákona o elektronických komunikacích, tj. uplatňovat při poskytování zpřístupnění účastnického kovového vedení své veřejné pevné telefonní sítě rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností pro ostatní podnikatele a poskytovat jim služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, v jaké je poskytuje pro služby vlastní, vlastních organizačních složek, popřípadě svým dceřiným společnostem nebo společníkům nebo uvnitř podnikatelského seskupení. Je tedy povinností odpůrce nediskriminovat nejen oprávněné podnikatele mezi sebou, ale také vůči sobě a svým složkám.

„Rozumnost“ je klíčovým předpokladem pro poskytnutí zpřístupnění a de facto pouze „rozumným“ požadavkům na zpřístupnění má být vyhověno. Na předmět tohoto sporu se vztahuje i Nařízení, proto „rozumnost“ je třeba vykládat v souladu s tímto Nařízením, přičemž žádosti lze podle čl. 3 odst. 2 Nařízení odmítnout pouze na základě objektivních kritérií týkajících se technické proveditelnosti nebo nezbytnosti zachovat integritu sítě. Na základě těchto podmínek stanovených Nařízením v čl. 3 odst. 2 správní orgán dovozuje, že za „rozumný“ požadavek na zpřístupnění je třeba považovat zejména takový požadavek, který nelze z výše uvedených důvodů odmítnout, tj. který je objektivně technicky proveditelný a není v rozporu s nezbytností zachovat integritu sítě.

Nařízení dále váže povinnost zpřístupnění na některé další podmínky. Podle bodu 7 Preambule Nařízení „rozumnost“ či „přiměřenost“ žádosti o zpřístupnění předpokládá „... že tento přístup je nezbytný pro poskytování služeb oprávněného operátora a že odmítnutí této žádosti by mohlo bránit hospodářské soutěži v odvětví, omezovat ji nebo narušovat.“. „Rozumnost“ požadavku na zpřístupnění, a tedy i na související službu kolokace, je vnímána také s ohledem na riziko ohrožení, vyloučení či omezení konkurence. K tomu správní orgán poznamenává významnou skutečnost, že na základě uvedeného čl. 3 odst. 2 Nařízení břemeno důkazu, že požadavek není rozumný, leží z velké části na odpůrci, neboť jen ten ví, zda vyhovění požadavku je technicky proveditelné a zda nenaruší integritu sítě. Z dílčích výsledků provedené státní kontroly, které jsou součástí spisu, plyne, že úpravy tohoto druhu nejsou možné bez významného narušení zadokumentované struktury hlavního rozvodu a jejího zneprůhlednění. Vytvoření nového plánu, stejně jako jeho zažití v praxi je záležitostí navýsost finančně a časově náročnou. Lze tedy souhlasit s odpůrcem, že by nebylo rozumné jej nutit vyhovět požadavkům kolokace za předpokladu, že to bude znamenat neúměrné investice do rozšíření místnosti hlavního rozvodu, jeho úprav či pronájmu místnosti další. Taková změna strukturované kabeláže podle názoru správního orgánu není adekvátní vzhledem k nákladům na ni vynaloženým. Znamená nejen samotnou práci na úpravě rozvodu, ale také výrazné změny v dokumentaci k němu. Tato změna je tedy zjevně nepřiměřeně náročná jak finančně, tak časově.

Rezerva definovaná v interní směrnici odpůrce POS 19-2003 je přijata správním orgánem jako rezerva nutná pro zachování provozuschopnosti sítě. Správní orgán byl veden úvahou, že každý provozovatel sítě má mít možnost definovat provozní charakteristiky své sítě, neboť zná strukturu svých zařízení a jejich provozní kapacity a zatížení. Proto byla citovaná část interní směrnice POS 19-2003 přijata jako listinný důkaz, s nímž se obě strany sporu seznámily, a v ní stanovené rezervy pro zachování provozuschopnosti sítě správní orgán akceptuje. Nelze argumentovat tím, že na některých místech si odpůrce není schopen zachovat sám své rezervy. To svědčí podle správního orgánu o tom, že požadované úpravy již nelze v žádném případě z kapacitních důvodů provést.

V otázce využití svislé strany hlavního rozvodu ke kolokaci byl správní orgán veden opět popisem technického provedení kolokace, který je obsahem rámcové smlouvy o kolokaci, jak je uvedeno výše. K hlavnímu rozvodu se z jedné strany připojují účastnická vedení (vodorovná část), z druhé strany prvky vyšší úrovně sítě (svislá strana). Tento přístup žádná ze stran nezpochybňuje, navíc je předmětem platné smlouvy. Správní orgán tedy v tomto případě považuje za zjevné, že proti tomuto uspořádání nelze nic namítat.

K tvrzení o tom, že přes odepření poskytnutí služby jiným subjektům ji sám sobě odpůrce poskytuje, správní orgán uvádí, že s tímto přístupem k věci se nelze ztotožnit. Uvedený stav plyne ze situace, za které měl odpůrce ve vlastnictví (a využíval) veškerou vystavěnou infrastrukturu. Správní orgán přitom nenalezl právní oporu k tomu, aby nařizoval majiteli sítě jakýmkoliv způsobem zavedenou strukturu narušovat a nepřiměřeně do ní zasahovat, zvláště když její uspořádání je zakotveno ve vzájemně dobrovolně uzavřené smlouvě.

Na základě uvedeného má správní orgán za prokázané, že není možné, aby i sám odpůrce upravoval pro svoje potřeby kabeláž na hlavním rozvodu, o čemž svědčí i fakt, že tak v rámci svých postupů při optimalizaci ústředen nečiní. Není tedy ani možné, aby takovým způsobem upravoval kabeláž pro potřeby jiných operátorů. Stejně tak není podle uvedeného možné na uvedených lokalitách upravovat kapacitu hlavních rozvodů jejich rozšiřováním či jinými stavebními úpravami.

* * *

Svého práva podle § 33 odst. 2 správního řádu na vyjádření se k podkladu rozhodnutí i ke způsobu jeho zjištění využily obě strany sporu dne 1. listopadu 2007.

Vzhledem k tomu, že správní řízení v této věci nebylo pravomocně skončeno přede dnem 1. ledna 2006, kdy nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v souladu s ustanovením § 179 odst. 1 tohoto zákona se řízení dokončí podle dosavadních předpisů, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je Český telekomunikační úřad zřízen jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb, přičemž podle ustanovení § 2 písm. w) téhož zákona se regulací rozumí usměrňování komunikačních činností a vztahů za účelem dosažení a udržení konkurenčního prostředí, ochrany trhu elektronických komunikací, včetně ochrany uživatelů služeb elektronických komunikací, vydáváním rozhodnutí, opatření obecné povahy a stanovisek podle tohoto zákona a v jeho mezích.

Podle ustanovení § 107 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Úřadu v prvním stupni rozhoduje v řízení podle ustanovení § 22, 23 a 127 tohoto zákona.

S přihlédnutím k ustanovením zákona o elektronických komunikacích, ve kterých je normativně upravena problematika zpřístupnění účastnických vedení, byl posouzen veškerý materiál shromážděný v daném správním řízení včetně vyjádření navrhovatele a odpůrce a jimi předložených podkladů k rozhodnutí.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zákon o elektronických komunikacích v ustanovení § 80 odst. 4 stanoví, že nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn k návrhu kterékoliv strany rozhodnout spor postupem podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. Za jeden z druhů přístupu je přitom podle § 78 odst. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikacích považováno i zpřístupnění účastnických vedení, jehož nezbytnou součástí je i poskytnutí kolokace.

* * *

Na základě výše uvedených skutečností jsem návrh zamítnul tak, jak je výše uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nevyplývá, že navrhovateli, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení, a odpůrce neměl ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení se žádné ze stran nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025.



PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu